

School Administrators' Digital Competency Affecting Internal Quality Assurance Procedure of School Under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Si Thammarat

Siriluk Kongkaew^{1*} Nilrat Navakijpaitoon² and Nopparat Chairueng²

¹ Student, Master of Education Program in Educational Administration, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

² Lecturer, Department of Educational Administration, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: 6655701022@nstru.ac.th

ABSTRACT

This research article aims to study (1) the digital competencies of school administrators, (2) the internal quality assurance operations of schools, (3) the influence of administrators' digital competencies on the internal quality assurance operations of schools, and (4) guidelines for developing administrators' digital competencies to enhance the internal quality assurance operations of schools under the Secondary Educational Service Area Office of Nakhon Si Thammarat. This study employs a mixed-methods research approach. The sample consists of 335 teachers under the Secondary Educational Service Area Office of Nakhon Si Thammarat for the academic year 2024. Data collection tools include questionnaires and interviews focusing on administrators' digital competencies and their impact on internal quality assurance operations. Statistical analyses used include percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The findings reveal that: the overall digital competencies of school administrators are at a high level. The internal quality assurance operations of schools are generally at a high level. Administrators' digital competencies significantly and positively influence the internal quality assurance operations of schools, with a high positive correlation at a statistical significance level of .01. Guidelines for developing administrators' digital competencies to enhance internal quality assurance operations include: Ensuring administrators possess foundational digital knowledge before implementation, encouraging teachers and staff to integrate digital tools into teaching and learning, developing systems for data storage and analysis, fostering a positive attitude and providing training opportunities for school personnel to learn and appreciate the benefits of digital tools.

Keywords: Digital Competency, School Administrators, Internal Quality Assurance Procedure

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ศิริลักษณ์ คงแก้ว^{1*} นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์² และ นพรัตน์ ชัยเรือง²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 6655701022@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (2) การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา (3) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และ (4) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมวิธี กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 จำนวน 335 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงที่คล้ายคลึงกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับดิจิทัลก่อนนำมาใช้ ต้องส่งเสริมครูและบุคลากรในการนำดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาระบบจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล และที่สำคัญคือต้องสร้างเจตคติเชิงบวก รวมทั้งส่งเสริม ให้บุคลากรในสถานศึกษาได้เข้ารับการอบรม เรียนรู้การใช้งาน และเห็นข้อดีของการนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: สมรรถนะดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขใน เป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติ ยังให้อิสระสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งกำหนดว่า สถานศึกษาเป็นผู้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา (การประเมินตนเอง) พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท โดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2561) นอกจากนี้จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมในศตวรรษที่ 21 อย่างรวดเร็วที่ส่งผลต่อการบริหารและการจัดการในองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างยิ่ง การบริหารและการจัดการนั้นขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นสำคัญเพราะผู้บริหารเปรียบเสมือนนายท้ายเรือที่มีหน้าที่ในการคอยคัดหางเสือกำหนดทิศทางให้เรือแล่นไปยังจุดหมาย

ปลายทางได้สำเร็จ ดังนั้น ในโลกปัจจุบันถือเป็นโลกแห่งการเรียนรู้ไร้พรมแดนผู้บริหารต้องพยายามปรับตัวเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561–2580 ที่มีเป้าหมายในภาพรวมคือ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่าง ๆ ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล และปฏิรูปกระบวนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563)

จากการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์คุณภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 พบว่า มีข้อเสนอแนะในด้านคุณภาพผู้เรียน ให้สถานศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลัง 3 ปีต่อเนื่อง ควรมีการนำเสนอข้อมูลในเรื่องของนวัตกรรมที่เป็นผลงานของผู้เรียนที่นำมาต่อยอดว่ามีอะไรบ้าง ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ควรมีการระบุข้อมูลเพิ่มเติมในรายงานการประเมินตนเอง ในประเด็นการพัฒนาวิชาการอย่างรอบด้านและเต็มศักยภาพครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายว่าสถานศึกษาได้มีนโยบายอย่างไร และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรมีการระบุข้อมูลที่แสดงถึงสภาพการดำเนินงานที่เอื้อต่อกระบวนการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ได้แก่ บุคลากรขาดความเข้าใจในเรื่องกระบวนการประกันคุณภาพภายในอย่างถ่องแท้ ขาดการจัดการที่เป็นระบบสารสนเทศ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดแคลนทรัพยากรในการสนับสนุนการศึกษา ขาดการประสานงาน รวมทั้งขาดความร่วมมือในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ไม่ได้ให้ครูและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีการดำเนินการแบบเฉพาะบุคคลโดยส่วนใหญ่จะเป็นครูผู้รับผิดชอบดูแลโครงการนั้น ๆ ซึ่งอาจจะทำให้การดำเนินการบริหารงานในองค์กรไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย (โรงเรียนตระพังพิทยาคม, 2565)

จากเหตุผลที่กล่าวมาในข้างต้น ในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งแนวทางหนึ่งที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญที่จะส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาภายใต้กรอบและนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา โดยยึดเอาแนวทางของการดำเนินงานตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 มากำหนดเป็นแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในกรอบ 5 และเป็นแนวทางการดำเนินงานที่ดีอันจะเกิดประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากรที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 จำนวน 71 โรงเรียน จำนวน 2,583 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 จำนวน 71 โรงเรียน ได้มาโดยวิธีคัดเลือกใช้เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ตามขนาดสถานศึกษา (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จำนวน 335 คน

1.3 ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านสมรรถนะดิจิทัลที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ การบริหารไม่ต่ำกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี และศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยมีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 5 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert, 1932)

5 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1932)

5 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัล ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

3. สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขออนุญาตเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้ระบบ Google Form และส่งไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผ่านระบบ My office ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 335 ชุด
- 3) นำผลการตอบกลับจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เมื่อเรียบร็อยนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และนำไปสรุป อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะตามลำดับ

4.2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2) ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามวัน และเวลาที่กำหนด โดยใช้เครื่องมือจากแถบบันทึกเสียง และการจดบันทึก

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยมีการดำเนินการดังนี้

- 5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่า ร้อยละ
- 5.2 วิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาแปลผลเป็นความหมาย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

- 5.3 วิเคราะห์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาแปลผลเป็นความหมาย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

- 5.4 วิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยการวิเคราะห์ การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

- 5.5 วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา จากแบบสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประเด็นจากบทสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามความต้องการจำเป็น และนำเสนอในลักษณะการบรรยาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ตัวแปรพหุภาคย์

สมรรถนะดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา

- 1) การรู้และเข้าใจดิจิทัล
- 2) การใช้ดิจิทัล
- 3) การสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล
- 4) การแก้ปัญหาด้วย
เครื่องมือดิจิทัล
- 5) การสื่อสารและสร้าง
ความร่วมมือทางดิจิทัล

ตัวแปรเกณฑ์

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา

- 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
- 2) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 3) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 4) การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
- 5) การติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 6) จัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านการใช้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมา คือ ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัล ($\bar{X} = 4.37$) และค่าที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 4.21$)

2. การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณาแยกเป็นด้าน พบว่า การจัดทำรายงานผลการ ประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.54$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา ($\bar{X} = 4.50$) อยู่ในระดับมาก และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.40$)

3. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ในภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์กัน ในเชิงบวกในระดับสูง ($r_{xy} = .885$) มีความสัมพันธ์ค่อยๆตามกัน จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล (X_1), ด้านการ สร้างสรรค์สื่อดิจิทัล (X_3), ด้านการแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (X_4) และ ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทาง ดิจิทัล (X_5) ส่วนด้านที่ไม่สัมพันธ์กัน คือ ด้านการใช้ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย เท่ากับ 0.783 ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว เท่ากับ 0.781 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard Error) เท่ากับ 0.24803 แสดงว่าสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านดังกล่าวร่วมกันพยากรณ์ผลต่อการดำเนินงานการ ประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 78.30 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามตาราง ที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายด้าน

ตัวแปร	b	Std. Error	β	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.838	.110		7.594	.000
การรู้และเข้าใจดิจิทัล (X_1)	.362	.046	.371	7.932	.000
การสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล (X_3)	.240	.052	.288	4.612	.000
การแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (X_4)	.127	.057	.149	2.214	.028
การสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัล (X_5)	.113	.043	.141	2.615	.009
$R = .885^d$		$R^2 = .783$	$F = 298.425$		
$SE_{Est} = .24803$		$R^2_{adj} = .781$	$a = .838$		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช

ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล หน่วยงานต้นสังกัดต้องส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับดิจิทัลก่อนนำมาใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

ด้านการใช้ดิจิทัล หน่วยงานต้นสังกัดต้องสนับสนุนให้ผู้บริหารนำดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ผู้บริหารควรได้รับการฝึกฝนในการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ เพื่อช่วย การตัดสินใจ การประเมินและการติดตามผลการดำเนินงานการศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้ดีขึ้น

ด้านการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล หน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมความสามารถในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพแก่ผู้บริหารด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม ให้การอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสร้างสื่อดิจิทัล เพื่อช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างทันเวลา เพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล หน่วยงานต้นสังกัดควรให้ผู้บริหารได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น Data Analytics เพื่อประเมินปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการการศึกษาและหาวิธีแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว การฝึกใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำและทันเวลา

ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัล หน่วยงานภายในและภายนอกสร้างความร่วมมือในการสื่อสารและการทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคลากรในสถานศึกษาหรือระหว่างสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและง่ายดาย ประหยัดเวลา เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร ลดช่องว่างสร้างข้อตกลงร่วมกัน ช่วยในการวางแผน และแลกเปลี่ยนแนวคิด รวมทั้งมีการนิเทศติดตาม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อตอบสนองนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาสู่ยุคดิจิทัล

อภิปรายผล

ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจในเครื่องมือที่ใช้ และการปรับตัวต่อเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งได้รับการฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์และเป้าหมายของการศึกษา โดยเฉพาะในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการบริหารจัดการและตรวจสอบผลการดำเนินงาน การใช้ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ในการประเมินและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพเป็นไปอย่างมีระบบและทันสมัย ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและสร้างความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และชุมชนได้ดี เช่น การใช้สื่อโซเชียลมีเดีย การจัดประชุมออนไลน์ หรือการส่งข้อมูลผ่านช่องทางดิจิทัลต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันและการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพในกระบวนการประกันคุณภาพ ตลอดจนยังสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลในการดำเนินงานประกันคุณภาพมีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วราวุฒิ มุขกระโทก และกุลจิรา รักษนคร (2566) ศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1 พบว่า ผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

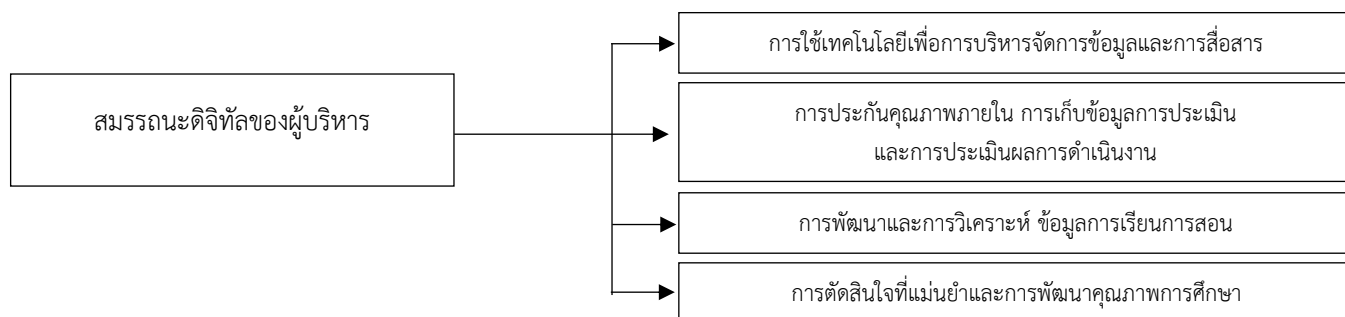
ผลการศึกษาดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา มีระบบการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจสะท้อนให้เห็นถึงการมี แนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและได้รับการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอจากผู้บริหารและคณะครู สถานศึกษามีการนำประโยชน์จากรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) ไปใช้เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับบริการ และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ มาหะมะบาอริ มาซอ (2564) ศึกษาการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 พบว่า ผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยสามารถทำนายผลได้ถึงร้อยละ 78.40 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายที่ 0.2477 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในเนื่องจากผู้บริหารที่มีความรู้และความเข้าใจในด้านดิจิทัลสามารถนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการสร้างสรรค์สื่อ การแก้ไขปัญหาด้วยเทคโนโลยี และการสื่อสารที่ดี ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ สิริพร บุญทิพย์ (2565) ที่ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต1 พบว่า ผลโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า องค์ความรู้ใหม่ ที่เกิดจากการวิจัยมีความสำคัญในการพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหาร เพื่อยกระดับการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา โดยองค์ความรู้ใหม่สามารถสังเคราะห์ได้ ดังนี้

1. การเชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารและผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพ สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารมีผลโดยตรงต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยเฉพาะในด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการข้อมูล การสื่อสาร และการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน
2. สมรรถนะดิจิทัลที่สำคัญสำหรับผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีสมรรถนะดิจิทัลที่ครอบคลุมทั้ง การรู้และเข้าใจดิจิทัล การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างสรรค์สื่อ การใช้ดิจิทัลในการแก้ไขปัญหา และการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการทำงานในด้านต่าง ๆ ของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

จากภาพที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานและการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยผู้บริหารต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการข้อมูลและการสื่อสาร เพื่อให้การประกันคุณภาพดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ช่วยให้การตัดสินใจและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเป็นไปอย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพสูง

การศึกษานี้ทำให้เกิดการเชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูลและการสื่อสารจะช่วยให้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมีความแม่นยำและตอบสนองได้ดียิ่งขึ้น สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากสามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและตัดสินใจในการปรับปรุงการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ยังแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผู้บริหารที่ต้องส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในทุกระดับขององค์กรเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนอย่างยั่งยืน

สรุปผลการวิจัย

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ในภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง ($r_{xy} = .885$) มีความสัมพันธ์คล้อยตามกัน จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ด้านการแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัลโดยมีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย เท่ากับ 0.783 ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว เท่ากับ 0.781 หรือร้อยละ 78.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard Error) เท่ากับ 0.24803 หรือร้อยละ 24.80 แสดงว่าสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ด้านการแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือทางดิจิทัลร่วมกันพยากรณ์ ผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 78.30 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า ควรสนับสนุนให้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการบริหารตามภารกิจของสถานศึกษา รวมทั้งมีการนิเทศติดตามส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อตอบสนองนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาสู่ยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กระทรวงศึกษาธิการ ควรส่งเสริมการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาโดยจัดตั้งโครงการอบรมและฝึกอบรมที่เน้นการสร้างทักษะในการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลและการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยมุ่งเน้นการใช้งานเครื่องมือที่ใช้งานง่ายและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาเครื่องมือดิจิทัล และสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรสนับสนุนให้สถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการติดตามผลและการปรับปรุงคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินและการตรวจสอบเป็นฐานในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร เช่น การฝึกอบรม การสนับสนุนจากหน่วยงาน หรือการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยอาจทำการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับอุปสรรคที่ผู้บริหารต้องเผชิญในการพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัล ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงวิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงและเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลในระยะยาว

2.2 ควรมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ผลกระทบของสมรรถนะดิจิทัลที่ผู้บริหารมีต่อกระบวนการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เช่น ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการตัดสินใจที่รวดเร็วขึ้นจากการใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มาหะมะบาคอรี มาซอ. (2564). *การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส เขต 3*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- โรงเรียนตรังพิทยาคม. (2565). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565*. สืบค้นจาก http://www.trapang.ac.th/datashow_235486.
- วรารุณ มุขกระโทก และ กุลจิรา รักชนคร. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 6(17), 68-79.
- สิริพร บุญทิพย์. (2565). *สมรรถนะของผู้บริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2563). *กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัล สำหรับพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2561). *กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561*. สืบค้นจาก <https://www.onesqa.or.th/th/download/1183/>.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Likert, R. (1932). A Technique for the Measurement of Attitudes. *Archives of Psychology*, 140, 1–55.